

Вересневий роздум

Володимир Біляїв

Снує серпанок вересень над містом,
Ключі гусей у вирій подались,
Жовто-гарячим і багряним листям
Сипне нам скоро ранній падолист.

Злиняла зелень темно-соковита
І живопліт охляв раптово, всох,
Єдиний осінчак — осіння квітка —
Яріє на осонні, де ми вдвох

Стрічаєм нашу тридцять першу осінь —
Завжди нову, інакшу, не таку,
Як ті, що канули навічно досі
У часу течію швидку й тривку...